

Nr 505.

Godkänd av första kammaren den 30 november 1943.

Godkänd av andra kammaren den 30 november 1943.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1943/44 till vissa ersättningar åt arbetare vid Salsåkers sågverk m.fl.

(Statsutskottets utlåtande nr 258.)

Till Konungen.

I propositionen nr 358 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 8 oktober 1943, föreslagit riksdagen att dels godkänna av chefen för socialdepartementet förordade grunder för ersättningar åt arbetare m.fl. vid Salsåkers sågverk, dels ock till Vissa ersättningar åt arbetare vid Salsåkers sågverk m.fl. å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1943/44 anvisa ett anslag av 63.700 kronor.

Såsom framgår av statsrådsprotokollet ha företaget, som definitivt nedläggas driften, i många fall verksamt bidragit till att lindra verkningarna för de anställda av driftsnedläggelsen. I likhet med departementschefen har riksdagen funnit billigheten kräva, att åtgärder i samma syfte vidtagas jämväl i anledning av nedläggandet av Salsåkers sågverk.

Verkets ägare, aktiebolaget Salsåkers industrier, har från sin tillblivelse bedrivit rörelsen för att tillgodose det allmännas intresse av att såväl verksamheten upprätthölls som att de subventioner återvunnos, vilka av arbetsmarknadspolitiska skäl lämnats företaget. Då sågverket nu vid en lämplig tidpunkt försäljes blir bolaget visserligen i stånd att återbetala sin skuld till staten, men dess tillgångar förslå ej att ens till någon del lämna bidrag till lindring av driftsnedläggelsens verkningar bland företagets arbetare. Under sådana omständigheter har riksdagen godtagit av departementschefen förordat förslag, att statsverket i förevarande fall skall påtaga sig det ansvar för de anställda, som eljest skulle ha ankommit på sågverkets ägare.

Ersättningar ha ifrågasatts dels i form av engångsbelopp varierande mellan högst 1.000 kronor och lägst 150 kronor till arbetare med en anställningstid av minst fem år, dels ock därutöver i form av årliga belopp för äldre arbetare med längre anställningstid. Därjämte ha engångsersättningar föreslagits utgå till fyra före detta anställda samt till två änkor efter arbetare vid sågverket.

Departementschefen har i nu ifrågavarande sammanhang framlagt förslag endast beträffande engångsbeloppen. Vad de årligen utgående beloppen angår har frågan om såväl ersättningarnas storlek som form ansetts kräva ytterligare utredningar och överväganden, varför förslag härom är att förvänta först vid en senare tidpunkt. Skulle de årliga beloppen därvid — på sätt länsstyrelsen i Västernorrlands län föreslagit — begränsas att utgå allenast till arbetare

över 50 år, bör det enligt departementschefens mening övervägas, huruvida icke engångsersättningarna till arbetare, vilka närma sig 50-års åldern, böra bliva föremål för en justering uppåt.

Riksdagen har för sin del icke funnit anledning till erinran mot att engångsersättningarna nu beviljas enligt av departementschefen förordade grunder. Frågan om och i vad mån ersättning därutöver bör utgå i form av årliga belopp påkallar icke för närvarande ställningstagande från riksdagens sida.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* godkänt i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 8 oktober 1943 förordade grunder för ersättningar åt arbetare m.fl. vid Salsåkers sågverk, *dels ock* till Vissa ersättningar åt arbetare vid Salsåkers sågverk m.fl. å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1943/44 å driftbudgeten under femte huvudtiteln anvisat ett anslag av 63.700 kronor.

Stockholm den 30 november 1943.

Med undersätlig vördnad.
